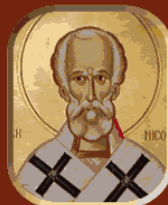

**THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS**
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
Parish Priest: Marius Dumitrescu - 917 592 2571

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

Miercuri 18 MARTIE:

Liturghia Darurilor mai Înainte Sfințite ..... 6.00 PM

Vineri 20 MARTIE:

Liturghia Darurilor mai Înainte Sfințite ..... 6.00 PM

Sâmbătă 21 MARTIE:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas ..... 8.30 AM

Vecernie ..... 6.00 PM

Duminică 22 MARTIE: **DUMINICA SFINTEI CRUCI**

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Marți 24 MARTIE:

Vecernie ..... 6.00 PM

Miercuri 25 MARTIE: **BUNA VESTIRE**

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Vineri 27 MARTIE:

Liturghia Darurilor mai Înainte Sfințite ..... 6.00 PM

Sâmbătă 28 MARTIE:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas ..... 8.30 AM

Vecernie ..... 6.00 PM

Duminică 29 MARTIE: **DUMINICA SF. IOAN SCĂRARUL**

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

PARASTAS
pentru eroii
basarabeni care
si-au dedicat
viata pentru
apararea țării și

a credinței, pentru unitatea și demnitatea poporului român:
Preot Alexei Mateevici, Grigore Vieru, Doina și Ion Aldea-
Teodorovici .... - Duminică 29 Martie, ora 12.00 PM

Lumina dumnezeiasca poate fi pictata?

Spiritualitatea ortodoxa a dat marturie de-a lungul veacurilor despre cunoasterea lui Dumnezeu prin lumina sau despre vederea luminii dumnezeiesti. Potrivit invataturii noastre de credinta, exista o distinctie ontologica, intre cele doua "lumini" de care se impartaseste omul pe parcursul existentei sale, intre lumina creata si cea necreata.

Referindu-se la relatarea evanghelică a Schimbării la Fata a lui Hristos, Sfântul Ioan Damaschin motivează comparația – inevitabil insuficientă – dintre lumina divină și lumina soarelui, subliniind că este cu neputință să reprezinti cu mijloace naturale ceea ce este necreat. În pofida acestei deosebiri, Părinții Bisericii vorbesc totuși despre o legătură între cele două, în sensul în care lumina creata poate fi privită ca simbol al celei dumnezeiești. Prin urmare, poate fi tradusă pictural o asemenea iluminare, o asemenea lumina, care depășește, fără îndoială, orice mijloc de reprezentare, numai la nivel simbolic. Acest lucru este evident mai ales în iconografie, dar și în alte aspecte ale cultului divin al Bisericii noastre, unde prin lumina, intensiate și culoare, se dă marturie despre realitățile Împărației Cerurilor, despre Hristos Transfigurat, despre omul îndumnezeit.

Aureola și mandorla ca reprezentări ale luminii dumnezeiești

Atât în scrierile Părinților, cât și în viețile sfinților întâlnim adesea marturii despre o lumina care luminează launtric chipurile sfinților, în momentele lor de supremă slavă, asemenea feței lui Moise care strălucea pe când acesta cobora de pe munte, așa încât trebuia acoperită cu un val, fiindcă poporul nu îi putea suporta strălucirea (Exod 34, 30; II Cor. 3, 7-8). Icoana traduce acest fenomen luminos prin aureola, atributul exterior care desemnează cu precizie un fapt bine definit în lumea spirituală. Lumina care strălucește pe fețele slavite ale sfinților și care le înconjoară capul (ca parte superioară a trupului lor), are în chip firesc o formă sferică.

Aureola nu este o alegorie, ci expresia simbolică a unei realități autentice și concrete. Aureola sau nimbul infatisează mai mult starea de sfințenie, apartenența la energiile divine necreate, la lumina dumnezeiască. În schimb, mandorla reprezintă un eveniment teofanic, o revelație plenară a slavei dumnezeiești, pe care arta creștină o pune în legătură cu anumite momente hristologice importante. În iconografia ortodoxă, aureola îi diferențiază pe sfinți de restul oamenilor, în timp ce mandorla îi distinge pe Dumnezeu de restul sfinților.

"Culorile" luminii dumnezeiești

Manastirile Hosios Loukas (c. 1020), Nea Moni din Hios (mij. sec. 12) și Dafni (înainte de 1080), reprezintă un grup de biserici bizantine ale căror programe iconografice similare, oferă multe oportunități pentru studierea reprezentărilor luminii dumnezeiești. Cele mai răspândite tipuri de mandorla sunt cercul și elipsa (sau cercurile și elipsele concentrice), combinate uneori cu romburile suprapuse. Lor li se adaugă razele -

divergente, convergente sau simple linii - care indică o lumina ce irradiază din prezenta divină. Forma rotundă este folosită atât pentru poziția în picioare, cât și pentru cea sezând.

Hosios Loukas, care are cel mai complet ciclu de mozaicuri, include o scenă a Pogorării Sfântului Duh, aflată în cupola, unde "limbile de foc" roșii ce coboară peste Apostoli sunt înconjurată de o margine întunecată albastruie-verzuie. Acest motiv este întâlnit și în razele ceresti ce se pogoră peste Hristos la Botez. Același motiv este utilizat în aceste scene la Nea Moni în Dafni, unde utilizarea mozaicului argintiu este foarte pronunțată, iar razele de lumina prezente la Botez includ și argintiu.

În reprezentarea Nasterii Domnului de la Manastirea Hosios Loukas razele ce coboară asupra Pruncului sunt aurii, în timp ce la Dafni sunt argintii. În scena Schimbării la Fata din Nea Moni, mandorla lui Hristos este aurie, în timp ce la Hosios Loukas și la Dafni este albastru, alb și argintiu. După cum putem constata, coloritul aureolei este variabil. Cel mai frecvent apare culoarea bleu, o mostenire a artei pagane greco-romane, culoare care trimite la simbolismul cerului. Albul, de asemenea, este culoarea teofaniilor sau a manifestărilor slavei dumnezeiești și a vestimentelor lui Hristos transfigurat, a Epifaniei, a Învierii și a Înălțării, a ingerilor și a celor înviați care au învins moartea, potrivit Apocalipsei. Auriul, culoarea soarelui, simbolizează transcendența dar și manifestarea a prezentei dumnezeiești. Fundalurile aurii exprimă slava dumnezeiască și reprezintă lumea cerească în pictura românească și bizantină.

Specifică picturii bizantine este deschiderea succesivă a culorii de la centru către periferia mandorlei, prin care se creează același efect de venire a luminii către privitor. Bizantinii reprezentau adesea mandorla în culorile curcubeului, care era o manifestare de lumina în sine - lumina descompusă în culoare - și simbol al slavei.

Ortodoxia este credința în care îl cunoaștem pe Hristos ca "Lumina a lumii" (Ioan 8, 12). Pentru a vedea Lumina dumnezeiască cu ochii trupesti, așa cum au văzut-o ucenicii Domnului pe Muntele Tabor, trebuie să ne împărtășim din această lumina, să fim preschimbați de ea într-o măsură mai mică sau mai mare. Experiența mistică presupune deci o schimbare a firii noastre, preschimbarea prin har. De aceea, mergând în biserică și contemplând lumina candelă și a lumanării, auriul candelabrelor și sfesnicelor, culoarea galbuie a moastelor, lumina icoanei, care ne luminează, și care nu este strălucirea firească a chipurilor, redată prin culori, ci harul divin, lumina trupului purificat și fără păcat, cunoaștem că toate acestea trimit la cealaltă lumina, cea veșnică și necreată. Dar numai după ce primim Trupul și Sângele Mantuitorului, după ce ne preschimbăm prin har, putem marturisi - precum în Liturghie - că "am văzut Lumina cea adevărată".

Radu Alexandru